

En Verden Uden Synd
Af Kenneth Lund

En verden uden synd

Evan sidder halvt lænet op af dørkarmen og betragter lejligheden. De beskidte gulvbrædder og krucifikset på den nikotin gule væg. Den spildte øl og de henkastede kanyler, mens sneen flyder på stuebordets små spejle. Pengene er væk.

Candy vender sig uroligt på sofaen og Evan smiler sørgmodigt. Hendes magre krop ligger omgivet af beskidte og plettede tæpper på sofaen. Evan er bange for sig selv og for beslutningen i hans sind. Tanken føltes så nem i hans psykedeliske drøm, handlingen der ligger forude, ligeså svær. Herfra er der kun en verden uden synd.

Evan rejser sig stille for ikke at vække Candy og vakler forbi toilettet med dets udsurte brune håndaftryk på væggene. I køkkenet finder han ingredienserne. Ske, heroin, sprøjter og slange. Han varmer pulveret i skeen og mens det boblende bliver til den velkendte flydende substans, drømmer han om en verden, ren som sneen på stuebordet, ren som kærligheden, ren som og Candy.

Lejlighedens sure stank forsvinder i hans tanker og erstattes af koncentration. Den styrker hans rystende knæ. Han tager de to kanyler med ind i stuen og lægger dem fra sig. Forsigtigt vender han Candy om og binder gummi slangen om hendes arm, inden han indfører nålen. Under hans fingres pres forsvinder væsken i hende. Han løsner knuden og stoffet farer ud i hendes åre. Et lidenskabeligt suk undslipper hendes sprukne læber, mens hun kortvarigt skyder brystet frem og han smiler. Hun har omfavnet lyksaligheden. Dette er hans beslutning og selvom pinen næsten er uudholdelig, føler han at det er det rigtige han gør. Han kysser hende stille. Om lidt vil hun igen være smuk. Evan sætter sig ved hendes side og tager sit skud. Han lægger sig under de plettede tæpper og løsner slangen. Rusen skyder igennem ham, mens han rystende trykker sig ind til hende. Den tager ham og han lukker sine øjne. Han lytter til hendes åndedræt og lader sit eget følge hendes, mens det langsomt bliver dybere, langsommere, tungere.

Junk, sved, beskidte toiletter og afføring falder i baggrunden. Han frygter ikke længere. Er ikke længere bange. Ikke for sig selv, for hende eller for verden. Der er kun dem, på vej til et sted uden tid, i en verden uden synd.